

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระของเด็กวัยรุ่น สถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี กรุงเทพมหานครมีวิธีการดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับประชากรกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีรวบรวมข้อมูล วิธีวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือวัยรุ่นสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 14-18 ปี ประจำปี 2556 จำนวน 120 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือวัยรุ่นสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 14-18 ปี ประจำปี 2556 จำนวน 20 คน ที่ได้มาโดยความสมัครใจ

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปร ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระ

2.2 ตัวแปรตาม เจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึกละและด้านแนวโน้มพฤติกรรม

3. นิยามเชิงปฏิบัติการ

3.1 เจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระ

เจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระ หมายถึง การแสดงออกของแต่ละบุคคลทั้งในด้านความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมเชิงบวกเกี่ยวกับอาชีพอิสระ ดังนี้

ด้านความคิด หมายถึง ความคิดของบุคคลที่มีต่ออาชีพอิสระในแง่บวก

ด้านความรู้สึก หมายถึง ความชอบ ความพอใจ ของบุคคลที่มีต่ออาชีพอิสระ

ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม หมายถึง การที่บุคคลมีความโน้มเอียง หรือแนวโน้มที่จะทำยอมรับที่จะประกอบอาชีพอิสระต่อไป

แบบวัดเจตคติต่ออาชีพอิสระ หมายถึง แบบวัดเจตคติต่ออาชีพอิสระที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นประกอบด้วยสาระสำคัญ 3 ด้าน คือ ด้านความคิดต่ออาชีพอิสระ ด้านความรู้สึกต่ออาชีพอิสระ และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่ออาชีพอิสระ เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับวัดความคิดเห็น ท้าที่ความรู้สึก และแนวโน้มพฤติกรรมของวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีต่ออาชีพอิสระ แบบวัดมีจำนวน 60 ข้อ จำแนกเป็น ด้านความคิดต่ออาชีพอิสระ 20 ข้อ ด้านความรู้สึกต่ออาชีพอิสระ 20 ข้อ ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่ออาชีพอิสระ 20 ข้อ

3.2 ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระ

ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระโดยการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ หมายถึง เครื่องมือทางการแนะแนวที่ประกอบด้วยกิจกรรมแนะแนวหลาย ๆ กิจกรรมที่นำมารวมกันเข้าอย่างเป็นระบบตามเป้าหมายและขอบข่ายของการแนะแนว ผู้วิจัยพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวขึ้นเพื่อสร้างเสริมความรู้ เจตคติ และส่งเสริมแนวโน้มพฤติกรรมของวัยรุ่นต่ออาชีพอิสระ โดยบูรณาการผสมผสานแนวคิดทางการแนะแนว ใช้หลักสูตรการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning) ที่ประกอบด้วย คู่มือการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว โครงสร้างชุดกิจกรรมแนะแนว แผนการจัดกิจกรรม และเอกสารประกอบการจัดกิจกรรมในแต่ละชุดกิจกรรม จำนวน 12 ชุดกิจกรรม และคู่มือการใช้เครื่องมือเพื่อทดสอบก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม แบบสอบถามความรู้สึกในการประกอบอาชีพอิสระ

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ในแผนการจัดกิจกรรม หมายถึง ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมโดยใช้แนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ที่เน้นการเรียนรู้เชิงประสบการณ์และการเรียนรู้โดยกระบวนการกลุ่ม ซึ่งมี 4 ขั้นตอน (ERGA) ดังนี้

1) **ขั้นที่ 1** ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Experiencing) เป็นขั้นที่ผู้ให้บริการให้ผู้รับบริการเล่นเกม แสดงบทบาทสมมติ ทำงาน ทำกิจกรรมในสถานการณ์จำลอง ฟัง อ่าน กรณีศึกษา คั่นคว้า เล่าอดีต เล่าเรื่องหรือแบ่งปันประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาระสำคัญหรือผลลัพธ์การเรียนรู้หรือจุดหมายของกิจกรรม

2) **ขั้นที่ 2** (Reflecting) สะท้อนการรับรู้ เป็นขั้นที่ผู้ให้บริการให้ผู้รับบริการแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก วิเคราะห์พิจารณาหาเหตุผลจากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ขั้นที่ 1

3) **ขั้นที่ 3** สรุปสาระสู่ชีวิต (Generalizing) เป็นขั้นที่ผู้ให้บริการให้ผู้รับบริการสร้างองค์ความรู้หรือสรุปสาระการเรียนรู้จากการอภิปรายสะท้อนกลับการรับรู้ซึ่งอาจศึกษาทฤษฎีและแนวคิดเพิ่มเติมต่อไปอีกเพื่อความสมบูรณ์ของสาระการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับชีวิต

4) **ขั้นที่ 4** ทดและนำไปปฏิบัติ (Applying) เป็นขั้นที่ผู้ให้บริการให้ผู้รับบริการทดลองประยุกต์ใช้สาระการเรียนรู้สู่ชีวิต ไปสู่การปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวันโดยอาจให้ทดลองแก้ปัญหาสถานการณ์จำลอง ให้อ้างแผนพัฒนาตน และสร้างแรงจูงใจตนเองในการปฏิบัติตามแผน

4. เครื่องมือวิจัยและวิธีการสร้าง

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

4.1.1 ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระ

4.1.2 แบบวัดเจตคติต่ออาชีพอิสระ

4.1.3 แบบสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระสำหรับกลุ่มทดลอง

4.2 วิธีการสร้างเครื่องมือ

4.2.1 ชุดกิจกรรมแนะแนว

ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนว

ชุดกิจกรรมแนะแนวใช้กับกลุ่มทดลองสร้างตามขั้นตอนดังนี้

1) **ขั้นที่ 1** กำหนดจุดมุ่งหมายของการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระ

2) **ขั้นที่ 2** ศึกษา ทบทวนทฤษฎี เอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อเจตคติในการประกอบอาชีพอิสระ

3) **ขั้นที่ 3** กำหนดนิยามปฏิบัติการชุดกิจกรรมแนะแนว กำหนดกิจกรรม โดยมุ่งเน้นเจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระ

4) **ขั้นที่ 4** สร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระ โดยดำเนินกิจกรรม 4 ขั้นตอน (ERGA) คือ ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Experiencing) ขั้นสะท้อนกลับ การรับรู้ (Reflecting) ขั้นสรุปสาระสู่ชีวิต (Generalizing) ขั้นคิดและนำไปปฏิบัติ (Applying)

5) **ขั้นที่ 5** นำชุดกิจกรรมแนะแนวที่สร้างขึ้นไปหาความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 ท่าน (ภาคผนวก ก) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามปฏิบัติการ จุดประสงค์ เนื้อหา และขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม 4 ขั้นตอน (ERGA)

6) **ขั้นที่ 6** ปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระ ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

7) **ขั้นที่ 7** นำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระ ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อบกพร่องในความชัดเจนของกิจกรรม การดำเนินกิจกรรม อุปกรณ์ และเวลาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองต่อไป

8) **ขั้นที่ 8** นำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระที่ได้การปรับปรุงแล้ว ไปทำการทดลองกับกลุ่มทดลอง 6 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์

4.2.2 แบบวัดเจตคติต่ออาชีพอิสระ

ขั้นตอนการสร้างแบบวัดเจตคติต่ออาชีพอิสระ

1) ศึกษา โดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติของนักเรียนต่ออาชีพอิสระ

2) ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามเป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับ ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่ออาชีพอิสระ ประกอบไปด้วย ข้อความคำถามที่มีลักษณะเป็นเจตคติทางลบ และ ทางบวกรวมกันทั้งหมด จำนวน 60 ข้อ ครอบคลุม 3 ด้าน ได้แก่

ด้านความคิดต่ออาชีพอิสระ 20 ข้อ

ด้านความรู้สึกต่ออาชีพอิสระ 20 ข้อ

ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม 20 ข้อ

3) หาค่าความตรง (Validity) ของแบบวัดเจตคติต่ออาชีพอิสระ ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม (Index Of Concordance : IOC) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 4 คน (ภาคผนวก ก) พิจารณาข้อความในแบบวัดเจตคติที่สร้างขึ้น

4) ทดลองใช้ (Try out) ผู้วิจัยได้ทดลองใช้เครื่องมือ(Try out) ที่ผ่านการพิจารณาความตรงด้านเนื้อหา ความเหมาะสมของกิจกรรม ขั้นตอนและวิธีการไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มทดลอง จำนวน 60 ราย เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดเจตคติ และค่าความเที่ยง การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเจตคติต่ออาชีพอิสระเป็นรายข้อ ได้จากการทดสอบความต่างของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ซึ่งกำหนดให้เป็นกลุ่มสูง 25% และกลุ่มต่ำ 25% ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยสถิติค่าที (t-test) ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 1.77 – 6.73 (ภาคผนวก ค) การวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามเจตคติต่ออาชีพอิสระใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (∞ -Coefficient) ซึ่งพัฒนาโดยครอนบัค ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.91

ลักษณะของแบบวัดเจตคติต่ออาชีพอิสระ

แบบวัดเจตคติต่ออาชีพอิสระมีลักษณะเป็นมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) แบบลิเคิร์ต (Likert type) 5 ระดับ ซึ่งในการตอบแบบวัดจะให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยมากน้อยเพียงใดกับข้อความแต่ละข้อ ประกอบด้วยข้อความจำนวน 60 ข้อซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบเจตคติต่ออาชีพอิสระ ได้แก่ ความคิดในการประกอบอาชีพอิสระ ความรู้สึกต่อการประกอบอาชีพอิสระ และแนวโน้มพฤติกรรมในการประกอบอาชีพอิสระ

เกณฑ์การให้คะแนน

เจตคติต่ออาชีพอิสระด้านความคิด

		ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5 คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4 คะแนน	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2 คะแนน	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1 คะแนน	5 คะแนน

เจตคติต่ออาชีพอิสระด้านความรู้สึก

		ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
จริงมากที่สุด	ให้	5 คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้	4 คะแนน	2 คะแนน
ปานกลาง	ให้	3 คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้	2 คะแนน	4 คะแนน
ไม่จริง	ให้	1 คะแนน	5 คะแนน

เจตคติต่ออาชีพอิสระด้านแนวโน้มพฤติกรรม

		ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
เป็นประจำ	ให้	5 คะแนน	1 คะแนน
บ่อยครั้ง	ให้	4 คะแนน	2 คะแนน
บางครั้ง	ให้	3 คะแนน	3 คะแนน
นานๆครั้ง	ให้	2 คะแนน	4 คะแนน
ไม่เคยเลย	ให้	1 คะแนน	5 คะแนน

ตารางที่ 3.1 แสดงตัวอย่าง แบบวัดเจตคติต่ออาชีพอิสระ

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	ด้านความคิด การประกอบอาชีพอิสระสามารถแก้ปัญหา การว่างงานในปัจจุบันได้					
	..					
20.	การประกอบอาชีพอิสระนั้นสามารถ ดำเนินการได้โดยไม่ต้องวางแผนล่วงหน้า					
ข้อที่	ข้อความ	จริงมาก ที่สุด	จริง	ปาน กลาง	จริงน้อย	ไม่จริง
21.	ด้านความรู้สึก ข้าพเจ้ารู้สึกไม่มั่นใจต่อการประกอบอาชีพ อิสระ					
	..					
40.	ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าอาชีพอิสระเป็นโอกาสที่ดี ในการสร้างอาชีพและรายได้ในสังคม ปัจจุบันให้แก่ผู้ประสบปัญหาว่างงาน					
ข้อที่	ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
41	ด้านแนวโน้มพฤติกรรม ข้าพเจ้ามีโอกาสได้ฝึกประกอบอาชีพอิสระ					
	..					
60.	ข้าพเจ้ามักคิดว่าตนเองไม่มีความสามารถในการ ประกอบอาชีพอิสระ					

จากแบบวัดเจตคติต่ออาชีพอิสระจำนวน 60 ข้อ ที่ผู้ตอบเลือกตอบผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์แบบลิเคิร์ต (Likert type) 5 ระดับ โดยแปลข้อความที่ตอบเป็นคะแนนแล้วนำผลลัพธ์ของคะแนนแต่ละข้อมารวมกันซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของคะแนนเพื่อใช้พิจารณาความแตกต่างของคะแนนดังนี้

241-300	หมายถึง	มีเจตคติที่ดีมากที่สุดต่ออาชีพอิสระ
181-240	หมายถึง	มีเจตคติที่ดีมากต่ออาชีพอิสระ
121-180	หมายถึง	มีเจตคติที่ดีปานกลางต่ออาชีพอิสระ
61-120	หมายถึง	มีเจตคติที่ดีเล็กน้อยต่ออาชีพอิสระ
0-60	หมายถึง	มีเจตคติที่ไม่ดีต่ออาชีพอิสระ

4.2.3 แบบสำรวจความคิดเห็น

ขั้นตอนการสร้างแบบสำรวจความคิดเห็น

- 1) ศึกษาการสร้างแบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้เชิงประสบการณ์และกำหนดวัตถุประสงค์
- 2) เขียนข้อความคำถามแบบสำรวจให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด
- 3) กำหนดรูปแบบโครงสร้างของคำถาม (Rating Scale) กำหนดคะแนนของแบบสอบถามตามระดับความคิดเห็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด = 5 เห็นด้วยมาก = 4 เห็นด้วยปานกลาง = 3 เห็นด้วยน้อย = 2 ไม่เห็นด้วย = 1
- 4) นำแบบสำรวจความคิดเห็นที่สร้างเสร็จเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม
- 5) นำแบบสำรวจมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิจนได้แบบสำรวจที่สมบูรณ์
- 6) นำแบบสำรวจไปใช้จริงกับกลุ่มทดลอง

ตารางที่ 3.2 แสดงตัวอย่าง แบบสำรวจความคิดเห็นของวัยรุ่นที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนว
เพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีในการประกอบอาชีพอิสระ

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
1	การจัดกิจกรรมมีวัตถุประสงค์เป็นไปตามที่นักเรียนต้องการ					
2	เนื้อหาใบความรู้เหมาะสมช่วยให้ได้รับความรู้เพิ่มเติม					
10	นักเรียนมีความประสงค์จะเข้าร่วมกิจกรรมอีกหากจัดในครั้งต่อไป					

เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายคะแนน

เมื่อตรวจให้คะแนนแบบสำรวจความคิดเห็นของวัยรุ่นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแนะแนวอาชีพเพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระแล้วผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

1.00 – 1.49	ไม่เห็นด้วย
1.50 – 2.49	เห็นด้วยน้อย
2.50 – 3.49	เห็นด้วยปานกลาง
3.50 – 4.49	เห็นด้วยมาก
4.50 – 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด

5. เก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 รูปแบบการวิจัย

5.1.1 รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง(Quasi Experimental Research) โดยใช้การทดลองแบบ (One Group Pretest-Posttest Design)

5.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.2.1 ทดสอบก่อนและหลัง ให้วัยรุ่นกลุ่มทดลองทำแบบวัดเจตคติต่ออาชีพอิสระก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

5.2.2 สำรวจความคิดเห็น ให้วัยรุ่นกลุ่มทดลองทำแบบสำรวจความคิดเห็นหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระ

ขั้นก่อนการทดลอง

1. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงผู้อำนวยการสถานสงเคราะห์บ้านราชวิถี กรุงเทพมหานคร และเข้าพบเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ในการวิจัย ตลอดจนรายละเอียดในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากครูผู้ปกครองที่รับผิดชอบดูแลเด็กในบ้านราชวิถีในการร่วมกันจัดกิจกรรม
3. จัดเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ในการทดลองให้ครบถ้วนตามรายละเอียดของแต่ละกิจกรรมทั้งของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
4. จัดเตรียมสถานที่
5. กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เป็นวัยรุ่นสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 14-18 ปี ประจำปี 2556 จำนวน 20 คน ที่ได้มาด้วยความสมัครใจ
6. จัดปฐมนิเทศกลุ่มทดลองเพื่ออธิบายรายละเอียดในการทำกิจกรรม
7. ให้นักเรียนในกลุ่มทดลองทำแบบวัดเจตคติต่ออาชีพอิสระเป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pre-test) เมื่อวันที่ 11 เมษายน 2556

ขั้นตอนการทดลอง

ผู้วิจัยจัดกิจกรรมแนะแนวให้กลุ่มทดลองโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยมีตารางวันเวลาแสดงการจัดกิจกรรมดังนี้

ตารางที่ 3.3 การจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระของวัยรุ่นสถาน
สงเคราะห์เด็กหญิง บ้านราชวิถี กรุงเทพมหานคร

วันที่	เวลา	ชื่อกิจกรรม
11 เมษายน 2556	13:00 -16:00 น.	ปฐมนิเทศ (60 นาที) ไขปริศนา (60 นาที)
18 เมษายน 2556	13:00 -16:00 น.	ศึกษาคุณสมบัติ (60 นาที) ค้นหาบุคลิกลักษณะ (60 นาที)
25 เมษายน 2556	13:00 -16:00 น.	พิจารณาประโยชน์ (60 นาที) ลองรู้จักปัจจัยหลัก (60 นาที)
2 พฤษภาคม 2556	13:00 -16:00 น.	นานาอาชีพสร้างดินสู่ดาว (60 นาที) คิดต่างสร้างงาน (60 นาที)
9 พฤษภาคม 2556	13:00 -16:00 น.	ประสบการณ์ผ่านจอ (60 นาที) ไม่สิ้นแสงตะวัน (60 นาที)
16 พฤษภาคม 2556	13:00 -16:00 น.	สานฝันสู่นาคด (60 นาที) ปัจฉิมนิเทศ (60 นาที)

ขั้นหลังการทดลอง

ผู้วิจัยให้นักเรียนในกลุ่มทดลองทำแบบวัดเจตคติต่ออาชีพอิสระเป็นคะแนนหลังการทดลอง (Post-test) เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2556 โดยแบบวัดเจตคติเป็นชุดเดียวกับที่ให้ก่อนการทดลอง

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 คำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนว โดยการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ส่วนที่เป็นโครงสร้างของชุดกิจกรรมแนะแนว และแผนกิจกรรม จำนวน 12 กิจกรรม เพื่อพิจารณาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแนะแนวดังกล่าว

6.2 เปรียบเทียบเจตคติต่ออาชีพอิสระของวัยรุ่นกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระต่อกัน (t-test Dependent)

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

7.1 สถิติพื้นฐาน

7.1.1 ค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตรดังนี้ (เชาว์ อินโน. 2543: 144)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน จำนวนผู้ตอบแบบวัด

7.1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้สูตรดังนี้ (เชาว์ อินโน. 2543: 144)

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	$S.D$	แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อยกกำลังสอง
	N	แทน จำนวนคนในกลุ่มทดลอง
	$\sum$	แทน ผลรวม

7.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

7.2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของแบบวัด

เจตคติ (Index of concordance : IOC) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญเชิด ภิญ โญอนันตพงษ์. 545:131)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน ดัชนีความสอดคล้องของระหว่างแบบทดสอบกับวัตถุประสงค์
	R	แทน ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
		ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบวัดวัตถุประสงค์ ให้ค่า +1
		ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดวัตถุประสงค์ ให้ค่า 0
		ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดวัตถุประสงค์ ให้ค่า -1
	Σx	แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด
	N	แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ
		ค่า IOC ที่มีค่า 0.5 ขึ้นไป แสดงว่าแบบทดสอบ เป็นตัวแทนวัตถุประสงค์ของแบบทดสอบนั้น

7.2.2 หาค่าความเที่ยงชอบแบบวัดเจตคติ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบแอลฟา (∞ -Coefficient) ของครอนบัก โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2545:131)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	K	แทน จำนวนข้อทดสอบของแบบทดสอบ
	s_i^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	s_x^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับของแบบทดสอบ

7.2.3 หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดเจตคติด้วยเทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำโดยการทดสอบค่าที (t-test) โดยใช้สูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2528:187)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายชื่อ
	$\bar{X}_H$	แทน คะแนนเฉลี่ยกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน คะแนนเฉลี่ยกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	n_L	แทน จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

7.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบ สมมติฐาน

7.3.1 สถิติที่ แบบไม่อิสระ (t-test dependent) ใช้เปรียบเทียบเจตคติในการประกอบอาชีพอิสระของวัยรุ่นกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ.2544:272)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	df = n-1
โดยที่	t แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
$\sum D$	แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคน
$\sum D^2$	แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนในแต่ละคนยกกำลังสอง
$(\sum D)^2$	แทน ผลรวมของความแตกต่างคะแนนในแต่ละคนทั้งหมดยกกำลังสอง
n	แทน จำนวนคนในกลุ่มทดลอง